

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximius, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhsii, MDCLXXV.

Meditatio. In Salve Regina. Tom. 5. pag. 294.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

ex te non resplendeat, & quicquid singuli habuere Sancti, tu sola possedisti. Lectulus es Salomonis, de quo in canticis: *En lectulum Salomonis septuaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israël, omnes tenentes gladios, & ad bella doctissimi.*

MEDITATIO.

In SALVE REGINA.

Tom. 5. pag. 294.

AD salutandum Virginem primò debeo ejus magnitudinem considerare. Nec enim circa suum Filium amplius potuit elevari, quàm ut Mater Dei vocaretur. Admirans ergo magnificentiam Matris nostræ devotè & reverenter dicito, *Salve Regina.* Sub tuo regimine Domina, volo de cætero militare, me totaliter Dominationi tuæ committo: ut plenariè regas, nihil meæ insipientiæ dimittens de mei regimine. Quicquid enim mihi dimiseris, noveris miserrimè destruendum. Sed cum plenus sim miseriam à vertice usque ad pedum plantas, & putrefactus; fœtorem gravem & horrorem quomodo dignaberis regere tam nobilis creatura? Quia tu es *Regina misericordie*: Et qui sunt misericordie subditi, nisi miseri? Multum es sollicita de miseris: hos in tuos filios adoptasti, hos regere Domina voluisti: & ideò *Regina misericordie* vocaris. Nos ergo miseri tecum de cætero consolemur, tecum amodò Domina habitemus, te mentis visceribus amplectamur? Quia tu es *vita*. Vita verè, quæ mortem superbiæ humilis vicisti, & nobis vitam gratiæ impetrasti. O certè vita amabilis, vita desiderabilis, vita delectabilis, ô vita quæ nutris tuos cælestibus alimentis. Qui enim vult te habere, se affligat, delicias respuat, delicata quæque contemnat: & qui amplius mortificatus fuerit, te amplius possidebit.

Dulcedo

Dulcedo, verè dulcedo, quæ amaritudinem peccati impetrando gratiam expellis, quæ nobis gratiæ dulcorem acquisis, quæ ad suavitatem patriæ cœlestis contemplantes introducis. O dulcis Domina; cujus sola memoria affectum dulcorat: cujus magnitudinis meditatio mentem elevat: cujus pulchritudo oculum interiorem exhilarat: cujus amœnitatis immensitas cor meditantis inebriat. O Domina quæ rapis corda hominum dulcore, nonne cor meum Domina rapuisti? Ubi quæso posuisti illud: ut ipsum valeam invenire? O raptrix cordium, quando mihi restitues cor meum. Quare sic corda simplicium rapis? Quare violentiam facis amicis? Nunquid ipsum semper vis tenere? Cùm illud postulo, mihi arrides: & statim tuâ dulcedine contopitus quiesco. Cùm in me reversus iterum illud postulo: me complexaris dulcissima, & statim inebrior tui amore: tunc cor meum non discerno à tuo, nec aliud scio petere, nisi tuum. Sed ex quo est cor meum tuo dulcore sic inebriatum, gubernat illud cum tuo, & in sanguine Agni conserva, & in latere Filij colloca: tunc assequar quod intendo, & possidebo quod spero, quia tu es spes nostra. Sperent ergo in te qui noverunt nomen tuum, quoniam non dereliquisti quærentes te Domina. Certè qui sperant in te, mutabunt fortitudinem: assument pennas, ut aquilæ: volabunt & non deficient. Quis non sperabit in te, quæ etiam adjuvas desperatos? non dubito, quod si ad te venerimus, habebimus quod volemus. In te ergo speret: qui desperat: qui deficit, ad te currat.

Salve. Quis ergo de cætero nos à tui salutatione poterit prohibere, ex quo sic es vita, dulcedo, & spes nostra? *Salve.* Quis ergo ex quo Regina es nostra, à tua reverentia nos poterit separare vel impedire? Primò es Domina salutanda, ut per te gratia impetretur. Secundò, ut per te ad gloriam veniatur. *Ad te.* Ad te verè quia tu sola Deum genuisti, tu sola interemisti universam hæreticam

hæreticam pravitatem. Ad te certè quæ lavas nos à fecibus peccatorum, quæ nos consolaris in cunabulis vagientes, lactas parvulos esurientes. *Clamamus.* Quare non clamaremus Domina, qui vulnera sustinemus, plagas sentimus, qui inimicis undique circumdamur. Clamamus angustiati miseriis infinitis oppressi. Clamamus cordis anxietate, stomachi vacuitate, doloris acerbitate, aut fortè erga te amoris immensitate. Quare enim obdormis Domina? Surge adjuva nos. Clamamus etiam, ut nostram manifestemus necessitatem: quia clamare necessitas nos compellit, quid nos amplius affligis? Si multum tardaveris, vocem amittam clamando, & ad te amplius vociferare nequibo. Heu mihi tunc quid faciam: cùm nec exaudire me poteris, nec audire. Citò, citò Domina subvenias clamanti, ne in manibus deficiam inimici, curre, festina Domina, & tuum iniquissimum & infidelissimum servum ad te clamantem parcendo adjuva, & eripe de manu & periculis tui hostis, Si aliud te allicere Domina non deberet, nisi quia tuus hostis audet nos tuos servos invadere fraudulentè, deberes ad nos quàm citiùs festinare. Curre & libera nos Domina propter eorum superbiam reprimendam. Curre, ne dicant: ubi est eorum Domina, de cujus clementiâ confidebant.

Ne mireris Domina, si clamamus, quia sumus ad te nimium elongati. In regione longinqua dissipavimus partem nostram, & idèò *ad te clamamus exules.* Exules à patria, exules à visione divina: & utinam non exules à gratia, exules à consolatione maternâ. O anima, cur non es potiùs à corpore separata; quàm à tua Domina exul facta. Heu mihi, cur sum in tam longum exilium relegatus. O Domina, dum hîc sumus exules, constituias nos, ne hîc tanquam in Patria confidentes te & tuum Filium quærere desistamus, sic tamen constituias exules in corpore, ut semper tecum simus cives in mente. *Filij Evæ.* Verè filij Evæ; superbi,

superbi, præsumptuosi, ambitiosi, avari, gulosi & carnales inobedientes, & breviter in omnibus ipsam Evam sequentes, proni sumus ad malum, difficiles verò ad bonum: & si contingat aliquem filium bonorum operum generare, cum quodam cordis dolore & tristitiâ parturimus: sed malum cum læritia perpetramus, nec bonis sufficiunt mala nostra, sed sicut ipsa Eva, ita & nos alias inclinamus ad malum, & etiam sicut ipsa, ita & nos in defectibus excusamus, aut saltem si possumus in alios retorquemus. Plus enim placet nobis in multo sudore & labore vilia acquirere; quàm Dominum gloriæ degustare, & ipsum levissimè, imò dulcissimè possidere. Nisi enim nos Domina adjuvisses, fortassis jam in inferni profundissima venissemus.

Nec est quod nos valeat excusare, qui non Te, sed Evam in omnibus imitatur, ac per hoc ad te suspiramus. Suspiramus autem de tam bonæ Matris absentia, venire Domina ad te cupientes. *Suspiramus ad te, videre Filium tuum affectantes.* Nihil ergo amor quo erga te sumus inebriati intrinsecus, cogit nos ad te Domina suspirare. Omnibus es amabilis, omnibus affabilis, omnibus delectabilis; sedes sapientiæ, fluvius clementiæ, radius Deitatis: nec est qui se abscondat à calore tuo. Quis ergo ad te Domina non suspirabit. Amore suspiramus, etiam & dolore. Undique nos angustia premunt. Quomodo ergo ad te non suspiremus, solatium miserorum, refugium expulso- rum, liberatio captivorum, Regina bellatorum, Domina univ- ersorum, etiam inimicorum: nec est qui tuæ voluntati valeat obviare. Sic afflicti, sic miseri ad te suspiramus. *Gementes & flentes in hac lacrymarum valle.* Heu Domina, non vides, quòd totaliter sumus amaritudine pleni? Intus sumus gementes, exterius flentes, in loco lacrymoso jacentes: onerati peccatis gemimus, aggravati molestiis flemus, abundantes miseriis in valle lacrymarum su-
mus

mus tuum subsidium postulantes. Quid ampliùs dicam: nec sufficio nec scio omnia detestabilia hujus vallis enarrare.

Eia ergo Advocata nostra. O laudabilis clementia Salvatoris, qui sic afflictis tam nobile subsidium dignatus est elargiri: & idè non est timendum, quin miserearis miseris, ad illam partem inclinans, sententiam quam defendis, ut nobis exhibeas gloriam quam peperisti: non ergo restat Domina, nisi ut illos misericordes oculos ad nos convertas. *Eia ergo Advocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos converte:* non dubitamus Domina, quum si nostras aspexeris miseras, non poterit tua miseratione suum retardare effectum. Mirabiles nec non & amabiles illi tuorum radij oculorum quibus nos allicis ad amorem, & ad plenam ducis salutem, ne venenatos oculos basilisci timeamus. O Evæ oculi venenati, cur non offertis vos oculis Virginis, si vultis perfectam recipere medicinam, nam suorum claritas oculorum tenebras expellit, effugat catervas dæmonum, purgat vitia mentium, corda congelata accendit, & demum ad cælestia trahit. O quàm beati, ô Domina, quos tui viderint oculi! Hos ergo oculos ad nos Domina converte. *Et Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende.* O venter mirabilis, qui potuit capere Salvatorem: ô venter laudabilis, qui potuit recipere Redemptorem: ô venter desiderabilis, è quo emanavit desiderium mentium, gratiarum fluvius, gloriæ præmium: ô venter amabilis & dulcedo animæ, ô elevatio mentium, inebriatio cordium, sanitas peccatorum. Fructus tuus Domina. Hic certè est fructus beatus à principio sui ortus. Hic est Iesus Dei vivi Filius. Hic est Salvator noster Dominus Deus. Hunc Iesum *benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende.* ut videndo ipsum habeamus: ipsum videndo, beatitudine repleamur, ô clemens, ô pia, ô dulcis Maria. O clemens indigentibus, pia exorantibus, dulcis diligentibus: ô clemens pœnitentibus,

tibus, pia proficientibus, dulcis contemplantibus: ô clemens liberando, pia largiendo, dulcis te donando: ô clemens consolando, pia blandiendo, dulcis osculando. Clemens es subjectis, pia jam correctis, dulcis prædilectis, Amen.

S E R M O.

In Canticum VIRGINIS MARIÆ.

Magnificat anima mea Dominum.

Tom. 5. pagin. 309.

M*Magnificat anima mea Dominum.* Magnificat voce: magnificat opere: magnificat affectu. Magnificat laudando, amando, prædicando. Magnificat, laudandi, amandi & magnificandi formam simul & materiam dando. *Magnificat anima mea Dominum:* quia magnificè à magnifico Domino magnificata est. In primis ad imaginem & similitudinem Dei, anima mea mirabiliter à Domino creata est; sed postea in Adam mirabiliter deformata, nunc mirabiliùs gloriosiùs & magnificentiùs à Domino renovata est. *Magnificat anima mea Dominum.* Magnificat omnis creatura Dominum, sed ampliùs super omnem creaturam, anima mea Dominum magnificat. In omni enim creatura, nihil tam magnificè fecit Dominus; sicut animam meam; Sed sicut Dominus voluit, sic factum est. *Magnificat anima mea Dominum.* Dominum magnifica, non temetipsum. Qui semetipsum magnificavit, quantum in ipso fuit, Deum exhonoravit: & ideò non se exaltavit, sed præcipitavit. Tuum est te ipsum humiliare, Dominum exaltare.

Exultavit spiritus meus in Deo salutari meo. Vide qualis ordo: priùs cytharam, postea psalterium tetigit: priùs animam, postea spiritum posuit: non enim priùs quod spirituale, sed animale; de-
indè